

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/27/2012
Identifikačné číslo spisu:	1005201700
Dátum vydania rozhodnutia:	11.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1005201700.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: O., bytom G., právne zastúpeného JUDr. Danou Podhradskou, advokátkou v Bratislave, AK Estónska č. 16, a JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., advokátom v Bratislave, Nezábudková č. 22, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invaliditu, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Sd 264/2005-195 zo dňa 11.11.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 6Sd 264/2005-205 zo dňa 19.3.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne proti prvému a druhému výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Sd 264/2005-195 zo dňa 11.11.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 6Sd 264/2005-205 zo dňa 19.3.2012 o d m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Sd 264/2005-195 zo dňa 11.11.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 6Sd 264/2005-205 zo dňa 19.3.2012 v časti o trovách z r u š u j e a v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky výrok rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Sd 264/2005-195 zo dňa 11.11.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 6Sd 264/2005-205 zo dňa 19.3.2012 o zastavení konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom na základe opravného prostriedku navrhovateľa:

- zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutí odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31.5.2005 a 11.6.2008 a to z dôvodu podľa § 250o OSP, teda preto, že odporkyňa vyhovela navrhovateľovi v rámci autoremedúry
- zrušil rozhodnutie odporkyne zo dňa 7.10.2010 a vrátil jej vec na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP
- zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania a to v sume 577,32 € k rukám JUDr.

Podhradskej a v sume 463,83 € k rukám JUDr. Ševčíka, CSc.

Proti tomuto rozsudku podala odporkyňa dôvodiť nesprávnym právnym posúdením veci. Namietala, že súd nerozhodol o späťvzatí návrhu navrhovateľa zo dňa 5.11.2008 na preskúmanie rozhodnutia zo dňa 2.9.2008. Považovala za nedôvodné, že krajský súd zrušil jej procesné rozhodnutia pre nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, no o rozhodnutiach vo veci samej nerozhodol. Napriek tomu ju zaviazal k ďalšiemu prieskumu zdravotného stavu navrhovateľa. Vyjadrila názor, že zdravotný stav navrhovateľa bol preskúmaný dostatočne a bolo skonštatované, že navrhovateľ je schopný vykonávať sústavné zamestnanie. Nakoniec odporkyňa namietala rozhodnutie krajského súdu o trovách konania, ktorý je nepreskúmateľné.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie odporkyne proti prvým dvom výrokom rozsudku je potrebné odmietnuť a rozsudok v časti výroku o trovách konania zrušiť a vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

K námietke odporkyne, že krajský súd nerozhodol o späťvzatí návrhu navrhovateľa zo dňa 5.11.2008 na preskúmanie rozhodnutia odporkyne zo dňa 2.9.2008, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ sa v bode 3/ podania zo dňa 7.11.2011 domáhal uloženia povinnosti odporkyni rozhodnúť o jeho návrhu zo dňa 5.11.2008 bez zbytočného odkladu a v tomto bode vzal svoj návrh na pojednávaní pred krajským súdom dňa 11.11.2011 po poučení súdom o predmete konania späť. Krajský súd následne na pojednávaní vyhlásil uznesenie, ktorým konanie v tejto časti zastavil. Písomné vyhotovenie tohto rozhodnutia sa v spise krajského súdu nenachádzalo a preto bol spisový materiál vrátený z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajskému súdu, ktorý uznesením č. k. 6Sd 264/2005-205 zo dňa 19.3.2012 opravil rozsudok tak, že chýbajúci výrok doň doplnil.

V zmysle § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tretej hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250o OSP ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Podľa § 250j ods. 4 OSP ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku. Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, lehota na rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní začne plynúť až po doručení všetkých spisov správneho orgánu pripojených k prejednávanej veci.

Podľa § 250s OSP proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z

dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b). Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

V zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ sa opravným prostriedkom domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí odporkyne vo veci invalidity.

Krajský súd prvým výrokom rozsudku zastavil z dôvodu podľa § 250o OSP konanie o preskúmanie rozhodnutí odporkyne zo dňa 31.5.2005 a 11.6.2008 a to z dôvodu, že odporkyňa navrhovateľovi vyhovel v rámci autoremedúry.

Ustanovenie § 250o OSP nepripúšťa možnosť odvolania a preto musel v tejto časti odvolací súd odvolanie odporkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietnuť ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné a to i napriek nesprávnemu poučeniu krajským súdom o možnosti podať proti nemu odvolanie, nakoľko nesprávne poučenie súdom takéto právo nezakladá.

Druhým výrokom rozsudku krajský súd zrušil rozhodnutie zo dňa 7.10.2010 a vrátil vec odporkyni na nové konanie s ohľadom na lekárske posudky založené v spise. Podľa výroku dôvodom zrušenia správneho rozhodnutia boli dôvody uvedené v § 250j ods. 2 písm. c/ OSP. Vzhľadom na ustanovenie § 250s OSP však ani tento výrok nemožno napadnúť odvolaním a preto musel odvolací súd i v tejto časti odvolanie odporkyne z rovnakých dôvodov odmietnuť.

Vo vzťahu k časti návrhu navrhovateľa zo dňa 5.11.2008 odvolací súd uvádza, že v tejto časti vzal navrhovateľ svoj návrh späť a krajský súd na pojednávaní dňa 11.11.2011 vyhlásil uznesenie o zastavení konania z dôvodu späťvzatia. Odporkyňa v odvolaní namietala len tú skutočnosť, že krajský súd pochybil, keď o tejto časti návrhu navrhovateľa nerozhodol. Ako to vyplýva zo spisu, krajský súd o tejto časti rozhodol, avšak výrok nezahrnul do výrokovej časti svojho konečného rozhodnutia - rozsudku zo dňa 11.11.2011, hoci aj v jeho odôvodnení (koniec prvého odseku na strane 3 rozsudku) uviedol, že o tejto časti návrhu konanie zastavil. Uvedený nedostatok bol odstránený formou opravy rozsudku krajského súdu uznesením zo dňa 19.3.2012 a keďže žiadne iné odvolacie dôvody vo vzťahu k tomuto výroku doplnené neboli, odvolací súd ho potvrdil ako vecne správny s poukazom na § 219 OSP.

Odvolanie proti výroku o trovách však prípustné je a preto sa odvolací súd zaoberal námietkami odporkyne smerujúcimi proti rozhodnutiu súdu o trovách.

Krajský súd výrokom o trovách vyslovil, že právnej zástupkyni navrhovateľa JUDr. Podhradskej priznáva trovy právneho zastúpenia v sume 577,32 € a právnemu zástupcovi navrhovateľa JUDr. Ševčíkovi, CSc. v sume 463,83 €. V odôvodnení tohto výroku však krajský súd konštatoval len to, že advokátke priznáva odmenu za 11 právnych úkonov a advokátovi za 8 právnych úkonov, pričom odkazoval na advokátsmi predloženú špecifikáciu trov.

Z takéhoto odôvodnenia však nie je zrejmé, z čoho, teda z akých položiek trovy konania pozostávajú, za aké úkony patrí advokátovi odmena a v akej výške za každý z úkonov. Krajský súd opísal bez bližšej špecifikácie sumy z vyčíslenia trov konania advokátsmi navrhovateľa, no odvolací súd poukazuje na

nezrozumiteľnosť tohto vyčíslenia, keď napríklad JUDr. Podhradská do vyčíslenia uviedla aj položku 9/ „písomné podanie k rozhodnutiu SP č. 222-1845/2008 z 27.3.2008 (vec 8Sp 38/2008) či položku 10/ „8Sp 38/2008 - úrazová renta - pojednávanie 24.11.2009...“, ako aj položku 11/ „odvolanie proti rozsudku 8Sp 38/2008 - písomné podanie zo dňa 5.2.2010...“ - hoci je zrejmé, že ide o úkony v inom súdnom konaní vedenom pod inou spisovou značkou.

Rozsudok v časti o trovách je preto podľa odvolacieho súdu nepreskúmateľný a krajský súd tým účastníkom odňal možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP), pretože takto nemali žiadnu možnosť zistiť z vyššie citovaného odôvodnenia, či trovy boli vyčíslené správne a z čoho vôbec pozostávali.

Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok krajského súdu o trovách konania z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil a postupom podľa § 221 ods. 2 OSP mu v tejto časti vrátil vec na nové konanie, v ktorom bude jeho úlohou zaoberať sa výškou uplatnených trov v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. a riadne a zrozumiteľne odôvodniť priznanie jednotlivých položiek.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a analogicky podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.